

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Martina Kříže a Mgr. Gabriely Bašné v právní věci žalobce: **VITA FUTURA o.s.**, se sídlem Čachrov 55, Klatovy 1, IČ: 22898034, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Praha 5, Zborovská 11, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.10.2011 č.j. 198665/2011/KUSK

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný zamítl jako nepřipustné odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Kutná Hora, stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“) ze dne 30.8.2011 č.j. SÚ.-041180/2011/Ku, jímž bylo společnosti Crest Reality a.s., povoleno odstranění stavby objektů v areálu č.p. 59 ul. Masarykova v Kutné Hoře na pozemku parc. č. 3652/1, 3652/3, 3652/4, 3652/5 v k.ú. Kutná Hora a pozemku parc. č. 32/1, 32/4, 32/6, 32/7, 32/8, 778/1, 778/2, 778/3, 778/4, 778/5, 778/6, 778/7, 778/8, 778/9, 781 v k.ú. Sedlec u Kutné Hory. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že neshledal v postupu stavebního úřadu pochybení a zjistil, že žalobcovo podání označené jako odvolání nelze považovat za řádný opravný prostředek, neboť bylo podáno osobou, která není účastníkem řízení podle § 27 správního řádu, a je tedy nepřipustným odvoláním. Žalovaný dále uvedl, že podle § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 114/1992 Sb.“) je oprávněna místně příslušná organizační jednotka občanského sdružení, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny, pokud má právní subjektivitu, požadovat u příslušných orgánů státní správy, aby byla předem informována o všech zamýšlených

zásazích a zahajovaných správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona. Z této formulace nevyplývá povinnost stavebního úřadu informovat občanské sdružení ještě před zahájením řízení. Správní řízení zahajované na žádost je zahájeno v den podání žádosti. Podle § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., je občanské sdružení oprávněno účastnit se takového správního řízení, pokud oznámí svou účast písemně do osmi dnů od zahájení řízení orgánu státní správy, který řízení zahájil. V takovém případě má postavení účastníka řízení. Jestliže sdružení oznámí svou účast ve správním řízení po osmidenní lhůtě, účastníkem řízení se nestává. Žalobce teprve v odvolání sdělil, že se považuje za účastníka řízení o odstranění stavby. Dnem sdělení zahájení řízení se rozumí den doručení písemného vyhotovení nebo jeho zveřejnění na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup. Protože se jednalo o řízení s velkým počtem účastníků řízení, jak odvolací orgán zjistil náhledem do katastru nemovitostí, stavební úřad v souladu s § 144 správního řádu zahájil řízení veřejnou vyhláškou, která byla vyvěšena na úřední desce správního orgánu umožňující dálkový přístup dne 1.8.2011. Ve lhůtě osmi dnů ode dne zveřejnění na úřední desce správního orgánu se žalobce k účasti v řízení nepřihlásil. Učinil tak až 23.9.2011 ve svém odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu. Neoznámil tedy své účastenství v řízení ve lhůtě stanovené zákonem, a proto mu postavení účastníka řízení nenáleží.

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě předně uvedl, že o vydání rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 30.8.2011 o povolení odstranění stavby se dozvěděl až po jeho zveřejnění na úřední desce stavebního úřadu, a to dne 14.9.2011. Zahájení řízení nebylo žalobci stavebním úřadem oznámeno vůbec, o tomto se dozvěděl toliko zprostředkovaně z rozhodnutí. V případě, že správní řízení je zahájeno z podnětu účastníka (tzv. návrhové řízení), musí být osmidenní lhůta pro přihlášení se k účastenství počítána od okamžiku, kdy je občanské sdružení o zahájení řízení skutečně informováno (viz např. rozhodnutí NSS č.j. 3 As 10/2004-72 nebo rozhodnutí Městského soudu v Praze č.j. 28 Ca 444/2001-100).

Podle § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., je podmínkou účasti občanského řízení v územním řízení (i) cíl občanského sdružení, kdy jeho posláním musí být ochrana přírody a krajiny, (ii) právní subjektivita občanského sdružení a (iii) dodržení osmidenní lhůty pro oznámení účasti v daném řízení dle § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb. Žalobce podal dne 31.3.2011 dle § 72 zákona č. 114/1992 Sb., stavebnímu úřadu žádost o informování o zahajování správních řízení. Tuto skutečnost však žalovaný v napadeném rozhodnutí zcela opomíjí. Jak vyplývá ze stanov žalobce, které byly stavebnímu úřadu doručeny společně s touto žádostí, žalobce má právní subjektivitu a jeho hlavním cílem je ochrana přírody a krajiny, přičemž jeho působnost je celorepubliková. V daném případě tedy byly splněny podmínky účastenství žalobce v řízení týkajícím se posláním a právní subjektivity občanského sdružení. Žádost navrhovatele o vydání rozhodnutí byla stavebnímu úřadu podána dne 28.7.2011. Podle napadeného rozhodnutí stavební úřad oznámil zahájení řízení veřejnou vyhláškou vyvěšenou na úřední desce 1.8.2011 s tím, že dle stavebního úřadu bylo toto oznámení o zahájení řízení doručeno 1.8.2011, a žalobce se tak měl přihlásit do řízení ve lhůtě do 9.8.2011. Žalobce v této souvislosti namítl, že dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu je povinnost příslušného úřadu informovat občanské sdružení, které si podalo příslušnou žádost dle § 72 zákona č. 114/1992 Sb., o zahajovaných řízeních, splněna pouze v případě, že takové oznámení stavebního úřadu je provedeno písemně a individuálně, neboť jedině tak lze zajistit reálnost oprávnění plynoucích z § 70 zákona č. 114/1992 Sb. Dle soudní praxe představuje doručování veřejnou vyhláškou formu uvědomění účastníků řízení o skutečnostech, které by jim byly jinak sděleny přímým doručením písemnosti, nelze proto

tímto způsobem nahrazovat postup předvídaný v § 70 zákona č. 114/1992 Sb., a mít jej za informaci občanského sdružení o zahajovaných správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné tímto zákonem (viz např. rozhodnutí NSS č.j. 8 As 31/2006-78, rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 20.4. 2006 č.j. 30 Ca 5/2006 - 21). Z napadeného rozhodnutí však vyplývá, že stavební úřad nepostupoval podle aktuální právní úpravy a že žalovaný pochybil, když v rozporu se zákonem a judikaturou má za to, že ke splnění povinností stavebního úřadu informovat žalobce jakožto občanské sdružení, které si podalo žádost o informování o zahajovaných správních řízeních dle § 72 zákona č. 114/1992 Sb., postačí, pokud stavební úřad oznámí zahájení řízení formou veřejné vyhlášky.

Z rozhodnutí a charakteru stavby vyplývá, že se jedná o takové správní řízení, v němž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny dle zákona č. 114/1992 Sb. Předmětná stavba zahrnuje odstranění objektů nacházejících se v areálu bývalého průmyslového podniku Avia pro účely realizace záměru žadatele vybudovat na dotčených pozemcích „Centrum obchodu a služeb Kutná Hora“. Záměr vybudovat toto obchodní centrum byl předmětem zjišťovacího řízení dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí. Rozhodnutí o odstranění stavby tedy představuje rozhodnutí bezprostředně související s výše uvedeným záměrem vybudovat v daném místě obchodní centrum.

Z výše uvedeného vyplývá, že žalobci v daném případě přísluší právo být účastníkem předmětného řízení. Z preventivních důvodů žalobce podal společně s odvoláním stavebnímu úřadu též přihlášku účastenství do řízení. Dle žalovaného však tento postup a žalobcovu žádost (míněno přihlášení do řízení) nelze akceptovat, a to s ohledem na oznámení zahájení řízení veřejnou vyhláškou. Odvolací orgán tak zcela opomíjí, že by odvolání a „dopřihlášení“ žalobce do řízení nebylo vůbec třeba, pokud by stavební úřad postupoval v souladu se zákonem a řádně, tj. individuálně a adresně, žalobci oznámil zahájení řízení, a umožnil mu tak přihlásit se do řízení v návaznosti na zahájení řízení. Postupem stavebního úřadu a odvolacího orgánu bylo žalobci znemožněno uplatňovat práva účastníka řízení, zejména nahlížet do spisu a podávat na základě toho případné námítky a opravné prostředky.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě vyjádřil nesouhlas s názorem žalobce, že je možné spojovat dotčení zájmů ochrany přírody a krajiny s (pravděpodobným) budoucím využitím areálu pro výstavbu nákupního centra. Účastenství žalobce v řízení o odstranění stavby je možné připustit pouze v tom případě, že samotným odstraněním staveb může dojít k dotčení zájmů chráněných zákonem č. 114/1992 Sb. Jelikož se v daném případě jedná o odstranění staveb bývalého areálu průmyslového podniku Avia, tedy tzv. brownfield, žalovaný se nedomnívá, že by realizací záměru mohly být dotčeny zájmy zákona č. 114/1992 Sb.

Žalovaný dále poukázal na to, že žalobce teprve v odvolání sdělil, že se považuje za účastníka řízení o odstranění staveb. Žalovanému není zřejmé, jak dospěl žalobce k závěru, že možnost oznámení zahájení řízení prostřednictvím úřední desky a dálkového přístupu se vztahuje pouze na řízení oznamovaná a zahajovaná z moci úřední. Doručování ve správním řízení se řídí jak obecným právním předpisem (správní řád), tak i předpisy speciálními. Veřejnou vyhláškou se v řízeních dle stavebního zákona doručuje buď v územním řízení, nebo podle úpravy ve správním řádu v případech, kdy se jedná o řízení s velkým počtem účastníků (§ 144 správního řádu). Toto se obecně týká jak řízení zahajovaných na základě žádosti, tak i řízení zahajovaných z moci úřední. Řízení zahajovaná a vedená z moci úřední jsou tedy oznamovaná veřejnou vyhláškou pouze v případech, kdy je počet účastníků řízení

větší než 30. Vzhledem k uvedenému má žalovaný za to, že žalobce neoznámil svou účast v řízení včas, a proto mu nenáleží postavení účastníka řízení.

Žalovaný podotkl, že rozsudky KS Hradec Králové a Nejvyššího správního soudu, jichž se žaloba dovolává, se vztahují k dřívější úpravě obsažené v § 70 zákona č. 114/1992 Sb., která ještě výslovně nepřipouštěla možnost informování o zahajovaném řízení prostřednictvím úřední desky a dálkového přístupu, a proto je nelze na posuzovaný případ použít. Zákonem č. 86/2006 Sb., o změně některých zákonů souvisejících s přijetím stavebního zákona a zákona o vyvlastnění však došlo k novelizaci předmětného ustanovení. Dnem sdělení informace o zahájení řízení se nyní rozumí den doručení jejího písemného vyhotovení nebo první den jejího zveřejnění na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup.

V replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že nesouhlasí s názorem žalovaného, že odstraněním staveb nelze zasáhnout do zájmů ochrany přírody a krajiny. Vzhledem ke skutečnosti, že dosud nebyly v souvislosti s areálem průmyslového podniku Avia podniknuty žádné kroky a záměr odstranění stavby areálu vznikl současně se záměrem umístění centra obchodu a služeb, je zřejmé, že primárním důvodem pro odstranění staveb je následná výstavba nové stavby (obchodního centra). Tato jednoznačná souvislost (a návaznost) mezi řízením o odstranění staveb a záměrem výstavby centra obchodu a služeb vyplývá i z oznámení, jež bylo podkladem pro zjišťovací řízení dle zákona č. 100/2001 Sb. Žalobce doplnil, že nejen výstavbou nových staveb, ale i nešetrným bouráním stávajících staveb se často významně a nevratně zasahuje do přírody a krajiny. To platí tím spíše, když stavby (objekty), které mají být odstraněny, obsahují vysoce nebezpečné látky (zejména azbest), jež mohou unikat do okolí a mít nedozírné dopady na okolní krajinu, životní prostředí a v neposlední řadě i na obyvatele dané lokality.

Co se týče doručování, žalobce v replice poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6.11.2011, čj. 6 As 19/2011-728, v němž se jmenovaný soud vyjádřil k významu ustanovení § 70 zákona č. 114/1992 Sb. Podle žalobce je smyslem úpravy obsažené v tomto zákoně umožnit za stanovených podmínek účast dotčených občanských sdružení v řízeních, v nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny. Stejně jako musí být žádost občanského sdružení dle § 70 zákona č. 114/1992 Sb., individualizovaná (tj. adresovaná konkrétním občanským sdružením), musí být stejně tak individualizované a adresné i oznámení o zahájení předmětného řízení konkrétnímu žadateli o informaci, což v daném případě nebylo ze strany stavebního úřadu respektováno. Žalobce dále poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5.8.2010, čj. 7 Afs 6/2010-201, ve kterém se uvádí: „...doručení vyvěšením rozhodnutí nebo jiné písemnosti na úřední desce soudu je nezbytné využívat obezřetně a zpravidla jen v těch případech, kdy by snaha doručit každé osobě zúčastněné na řízení vedla s velkou pravděpodobností k podstatnému prodloužení délky či dokonce skončení řízení fakticky znemožnila nebo kdy by doručování jednotlivým osobám zúčastněným na řízení bylo sice technicky bezproblémové a v reálném čase proveditelné, avšak neúměrně finančně náročné.“ To však není případ předmětného řízení o odstranění stavby, ve kterém žalovaný (stejně jako stavební úřad) mohli rychlým a efektivním, jakož i finančně nenáročným způsobem individuálně informovat jak žalobce, tak i ostatní účastníky řízení.

Žalobce je tak nejen názoru, že nebyl řádně informován o zahájení řízení o odstranění stavby, čímž mu bylo ze strany stavebního úřadu znemožněno přihlásit se k účastenství v řízení, ale současně se domnívá, že stavební úřad pochybil, když v daném případě pristoupil

k doručování písemností (tj. mimo jiné oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby) veřejnou vyhláškou.

Žadatel o vydání povolení k odstranění stavby, společnost Crest Reality a.s., neuplatnil práva osoby zúčastněné na řízení.

K ústnímu jednání před soudem se žádný z účastníků řízení nedostavil. Soud proto při vyhlásování rozsudku postupoval podle § 49 odst. 1 věty druhé s.ř.s.

V posuzované věci vyšel z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění účinném od 1.1.2007, občanské sdružení nebo jeho organizační jednotka, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny (dále jen "občanské sdružení"), je oprávněno, pokud má právní subjektivitu, požadovat u příslušných orgánů státní správy, aby bylo předem informováno o všech zamýšlených zásazích a zahajovaných správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona. Tato žádost je platná jeden rok ode dne jejího podání, lze ji podávat opakovaně. Musí být věcně a místně specifikována.

Podle § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., občanské sdružení je oprávněno za podmínek a v případech podle odstavce 2 účastnit se správního řízení, pokud oznámí svou účast písemně do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno; v tomto případě má postavení účastníka řízení. Dnem sdělení informace o zahájení řízení se rozumí den doručení jejího písemného vyhotovení nebo první den jejího zveřejnění na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Podle § 81 odst. 1 správního řádu účastník může proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak.

Podle § 144 odst. 1 správního řádu nestanoví-li zvláštní zákon jinak, rozumí se řízením s velkým počtem účastníků řízení s více než 30 účastníky.

Podle § 144 odst. 2 věta první správního řádu účastníky v řízení s velkým počtem účastníků lze o zahájení řízení uvědomit veřejnou vyhláškou.

Podle § 144 odst. 6 správního řádu v řízení s velkým počtem účastníků řízení lze doručovat písemnosti, včetně písemností uvedených v § 19 odst. 4, veřejnou vyhláškou. To se netýká účastníků řízení uvedených v § 27 odst. 1, kteří jsou správnímu orgánu známi; těmto účastníkům řízení se doručuje jednotlivě.

Soud o věci uvažil takto:

Mezi účastníky není sporu o tom, že žalobce má právní subjektivitu (dnes právní osobnost) a že v minulosti podal v souladu s § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., žádost, aby byl stavebním úřadem informován o zahajovaných správních řízeních. Jestliže žalovaný tyto skutečnosti nezpochybnil, nebylo důvodu, aby je v napadeném rozhodnutí jakkoliv zkoumal či hodnotil. Žalobce mu proto nemůže s úspěchem vytýkat, že tyto skutečnosti v napadeném rozhodnutí opomenul.

Jediným důvodem pro zamítnutí žalobcova odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 30.8.2011 jako nepřipustného bylo podle odůvodnění napadeného rozhodnutí to, že žalobce neoznámil stavebnímu úřadu svou účast v řízení v zákonem stanovené osmidenní lhůtě běžící ode dne, kdy mu bylo oznámeno zahájení předmětného řízení (§ 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb.). Žádné jiné podmínky účastenství žalobce jakožto občanského sdružení v řízení, které vyplývají z díky § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., nebyly žalovaným v napadeném rozhodnutí zpochybněny. Argumentace žalobce, že v minulosti požádal stavební úřad, aby byl informován o zahajovaných správních řízeních, že jeho hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny, nebo že v předmětném řízení mohly být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle zákona č. 114/1992 Sb., je tudíž pro rozhodnutí soudu o žalobě zcela irelevantní, neboť nikterak nesouvisí s jediným nosným důvodem zamítnutí žalobcova odvolání. Z téhož důvodu je bezpředmětná i žalobcova polemika o tom, zda rozhodnutí o odstranění stavby bezprostředně souvisí se záměrem žadatele vybudovat v daném místě obchodní centrum.

Jedinou relevantní námitkou je žalobcovo tvrzení, že nebyl ze strany stavebního úřadu řádně informován o zahájení řízení. Žalobce stručně řečeno nesouhlasí s tím, že za řádné informování lze považovat zveřejnění informace o zahájení řízení na úřední desce správního orgánu formou veřejné vyhlášky, neboť má za to, že měl být stavebním úřadem o zahájení řízení informován individuálním písemným oznámením. Tato žalobní námitka však není opodstatněná.

Jak žalovaný přiléhavě poznamenal ve vyjádření k žalobě, žalobce své tvrzení o povinnosti správního orgánu informovat ho jakožto občanské sdružení individuálním vyrozuměním opírá o soudní judikaturu, která se však upíná k předchozímu znění ustanovení § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb. To platí jak pro rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 8 As 31/2006 – 78, jenž se vztahuje k územnímu rozhodnutí z roku 2003, tak pro rozsudek téhož soudu ze dne 16.11.2011 č.j. 6 As 19/2011-728, který se týká rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 14.12.2005. Ustanovení § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., bylo zásadním způsobem novelizováno s účinností ke dni 1.1.2007. Od uvedeného data jeho druhá věta stanoví, že „*dnem sdělení informace o zahájení řízení se rozumí den doručení jejího písemného vyhotovení nebo první den jejího zveřejnění na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup.*“ Zákon tedy nyní výslovně připouští, aby občanské sdružení bylo správním orgánem informováno o zahájení řízení zveřejněním této informace na úřední desce správního orgánu (a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup). Stavební úřad proto postupoval v souladu se zákonem, jestliže informaci o zahájení řízení o žádosti společnosti Crest Reality a.s., o vydání povolení k odstranění stavby sdělil účastníkům v podobě veřejné vyhlášky právě tímto způsobem, tedy zveřejněním na úřední desce.

Zákon č. 114/1992 Sb., v § 70 odst. 3 rovněž výslovně stanoví, který časový okamžik je rozhodující z hlediska informování občanského sdružení o zahájení řízení - za den sdělení informace o zahájení řízení se v takovém případě považuje *první den jejího zveřejnění na úřední desce* správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup. To, že stavební úřad informaci o zahájení předmětného řízení ve formě veřejné vyhlášky zveřejnil na své úřední desce umožňující dálkový přístup dne 1.8.2011, žalobce ničím nezpochybnil. Tímto dnem byl tedy žalobce v souladu se zákonem informován o zahájení řízení a počala mu běžet výše zmíněná osmidenní lhůta, ve které mohl a měl stavebnímu úřadu oznámit svou účast v řízení. Tato lhůta marně uplynula dne 9.8.2011, neboť žalobce, jak sám uvádí, stavebnímu úřadu svou účast v řízení „dopřihlásil“ až v odvolání proti prvostupňovému

rozhodnutí, které podal 23.9.2011. Protože nesplnil zákonem stanovenou podmínku spočívající v oznámení své účasti v řízení ve stanovené lhůtě, postavení účastníka tohoto správního řízení mu nenáleželo. Jeho odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí stavebního úřadu proto žalovaný právem posoudil jako nepřijatelné, neboť právo podat odvolání má v souladu s § 81 odst. 1 správního řádu pouze účastník řízení.

Soud k tomu dodává, že žalobce, byť se jedná o občanské sdružení, nemůže být oproti ostatním účastníkům řízení upřednostňován v tom smyslu, že by právě a pouze jeho byl správní orgán povinen informovat o zahájení řízení individuálním přípisem, zatímco ve vztahu k ostatním účastníkům řízení ve smyslu § 27 odst. 2 správního řádu by bylo shledáno dostatečným zveřejnění informace o zahájení řízení na úřední desce správního orgánu. Takto privilegované postavení zákon občanským sdružením nepřiznává.

Možnost doručení oznámení o zahájení správního řízení občanskému sdružení formou veřejné vyhlášky výslovně připustil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23.10.2013 č.j. 6 As 38/2013 – 23. V odůvodnění tohoto rozsudku mj. uvedl, že: *„Možnost doručovat takové oznámení veřejnou vyhláškou se musí pro dané řízení opírat o jiný právní předpis. Typicky může jít o § 144 odst. 2 správního řádu, který upravuje zahájení řízení s velkým počtem účastníků.“*

Žalobce v podané žalobě neuvedl žádné námitky, jimiž by brojil proti tomu, že se v daném případě jednalo o řízení s velkým počtem účastníků. S informováním o zahájení řízení formou veřejné vyhlášky vyvěšené na úřední desku soudu nesouhlasil ze zcela jiných důvodů, když namítal, že tento způsob je ve vztahu k občanským sdružením nepoužitelný. Až v replice poprvé namítl, že stavební úřad pochybil, když v daném řízení přistoupil k doručování písemností, mj. oznámení o zahájení řízení, veřejnou vyhláškou, protože charakter řízení připouštěl rychlé, efektivní a finančně nenáročné individuální doručování písemností jak ve vztahu k žalobci, tak i ve vztahu k ostatním účastníkům řízení. Soud k této argumentaci předně uvádí, že žalobce ji poprvé uplatnil až v replice, tedy po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro rozšíření žaloby (§ 71 odst. 2 s.ř.s.), a z tohoto důvodu k ní soud nemůže přihlížet. Pokud by soud postupoval opačně, tedy pokud by překročil rozsah včas uplatněných žalobních námitek, jednal by v rozporu s ustanoveními § 75 odst. 2 s.ř.s. a § 71 odst. 2 věta třetí s.ř.s., které mu ukládají přezkoumat napadené rozhodnutí pouze v mezích žalobních bodů uplatněných v zákonem stanovené lhůtě. Uvedená argumentace navíc zůstala pouze v obecné rovině, neboť žalobce blíže nespecifikoval, z čeho dovozuje, že charakter předmětného řízení umožňoval individuální doručování písemností všem účastníkům řízení. Ovšem i kdyby žalobce tuto obecnou argumentaci uplatnil včas, nemohl by jí soud přisvědčit. Z obsahu správního spisu, jakož i z veřejně přístupných zdrojů (mapové podklady katastru nemovitostí) je zřejmé, že pozemky s objekty, o jejichž odstranění bylo v souzené věci žádáno, leží v těsné blízkosti hustě osídlené lokality města Kutná Hora. Z této skutečnosti vyplývá značný počet dotčených osob, které mohly být rozhodnutím stavebního úřadu přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech, a kterým tak náleží postavení účastníka řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu. To platí tím spíše, je-li pravdivé tvrzení žalobce, že objekty, o jejichž odstranění bylo žádáno, „obsahují vysoce nebezpečné látky (zejména azbest), jež mohou unikat do okolí a mít nedozírné dopady na okolní krajinu, životní prostředí a v neposlední řadě i na obyvatele dané lokality.“ Postup stavebního úřadu, který vzhledem k vysokému počtu dotčených osob - účastníků řízení informoval tyto účastníky řízení (včetně žalobce) o zahájení řízení veřejnou vyhláškou, je tak v souladu s § 144 odst. 2 správního řádu.

Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 18. února 2015

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Lucie Horáková